

ADVENT ÚRJÖVET

2013 advent: olvass, elmélkedj, cselekedj!

"Örüljete az Úrban szüntelenül: újra csak azt mondom, örüljete, az Úr közel van!" Szent Pál mondja ezeket a mondatokat az első keresztényeknek, a filippi híveknek. De nem kellett őket különösebben biztatni: valóban várták Krisztus eljövetelét. Várakoznak Krisztusra, aki végre, majd megvalósítja az emberiség ősi álmát: az igazi kapcsolatot Istennel. Egyszóval a filippiek, Úrjövetségben Adventben éltek, akárcsak a mostani hetekben mi is. Az ő úrjövöttekre tehát az öröm, a bűnbánat és a feszült várakozás a jellemző. És a miénkre? Öröm. Inkább gondokat jelent az Advent a karácsonyi nagy

bevásárlás miatt. Azzal nyugtatjuk magunkat, hogy majd örülünk szenteste. Aztán majd elég, hogy valami aprócska dolog közbejőjön szenteste, s máris nem örülünk: egy hangos szóváltás a fölött, hogy a karácsonyfára kék vagy piros szaloncukrot tegyünk, egy kis influenza, amit az ember a nagy bevásárlási hajrában szedett fel, valamelyik tömegjelenetben. Mérhetetlenül eltávolodtunk az eszménytől. Ma életünkben az Advent arról szól, hogy "megdolgozunk" a karácsonyi pihenőért. Az Adventben a Nagy Találkozásra kell készülni. A gyermek Jézussal, akivel elkezdődik a kapcsolat. S a dicsőségesen érkező Krisztussal, akivel beteljesül a kapcsolat. Az Advent alkalom arra, hogy tudatosítsuk: egész életünk Advent - úrjövötte, amikor az Úr bármikor eljőhet, s jaj azoknak akiket nem talál készen. Ha érzed, hogy nálad valami nincs rendben, ha érzed, hogyha Krisztus most jönne el, akkor igencsak pirulnod kellene, akkor kérdezd csak meg Keresztelő Jánost az őt hallgatókkal együtt: "Mit tegyünk?" "Ne követeljete többet, mint amennyi meg van szabva." „Ne zsarnokoskodjatek, ne bánjatek senkit, hanem elégedjete meg zsoldotokkal." Figyelte! Nem azt mondja: reggeltől estig imádkozz, gyónj meg csak úgy, vegyél minél több ajándékot, hanem szívből jövő, igazságos tetteket, jócselekedeteket vár. *Ebben az évben a Ferenc pápa és Varga László atya gondolatai alapján készülődünk a megtestesülés ünnepére.* Áldott készületeket kívánok: Tibor atya

A lélek nyugalma..(Varga László)

Ebben az elmélkedésben a lélek nyugtalanságáról, az ebből fakadó hajsztoltságról lesz szó. Arról, hogy hogyan lehet eljutni a belső békéig. Johannes Cassianus szentéletű szerzetes írásait hívjuk segítségül. Az egyiptomi szerzetesek tanítása című művében beszél a nyolc főbűnről és az ellenük való gyógyszeréről. Megdöbbenően józan, amit ezekről a főbűnökről, bűnforrásokról, terhekről vagy mai szóval kényszerekről ír. Mi ez a nyolc teher? Mi ez a nyolc bűnforrás az életünkben?

- 1) Az evés és az ivás kényszere.**
- 2) A test zabolátlansága.**
- 3) A pénzsóvárság, az anyagi birtvágy.**
- 4) A düh.**
- 5) A rezignáció, a borúlátás, a depresszió.**
- 6) Az akédia, a csömör, a közöny, a kedvetlenség, a lanyhaság.**
- 7) Az érvényesülési vágy, a dicsvágy.**
- 8) A góg, a nagyképűség.**

Ezeknek a kényszereknek az a célja, hogy az embert teljesen tönkretegyék. A zabolátlanság és a mértéktelenség által az Istenben való biztonságát teljesen az esetlegességbe, a bizonytalanba taszítják. Szerinte ezek ellenzere, ha az ima és erények gyakorlása által a szeretet teljességére jutunk.

Mindezt az egyházatyák, a sivatagi atyák, a szent írók, a szentek írásai Jézus példájára alapozzák. Jézusnál a munka és az ima, a tevékenység és az Atyával való mély kapcsolat egységben volt. Az Atyával való bensőséges kapcsolatából származott minden cselekedete. „Az én eledelem az, hogy

annak akaratát tegyem, aki küldött engem, és hogy elvégezzem a művét.” (Jn 4,34) – mondja a tanítványainak. Mindent átbeszél a csendben, az Atyával kettesben töltött időben. Mit kell tennie, hogyan kell tennie, hogyan kell cselekednie. Ezt az egységet, az ima és az erények, az ima és a jó cselekedetek, az ima és a munka egységét viszi tovább az Egyház hagyománya mind a mai napig. Ennek a megbontásából fakadnak azok a bűnök, terhek, kényszerek, amelyeket felsoroltam.

Ezek közül a legfontosabb a hatodik. Johannes Cassianus akédiának, csömörnek, lanyhaságnak, közönynek, kedvetlenségnek nevezte.

Szerinte ez hatással van az összes többi kényszerre, sőt valahol ebből forraszik a többi, és kölcsönhatásban vannak egymással.

Ezt írja: „Ha az akédia démona egyszer a boldogtalan lélekben szállást nyer, akkor ellenérzése lesz a hely iránt, ami az ő szokásos élettere. Arra indítja, hogy a hozzá közel álló, vagy a távol élő embereket megvesse. Társaságukban úgy érzi, hogy képtelen lelki gyümölcsöket teremni. Szerinte természetlen az a hely, ahol most él. A távollévőket dicséri, ezek itt lélektelenek, elviselhetetlenek, azok pedig igazi lelki kapcsolatban élnek. Sőt úgy érzi, hogy kockáztatja az üdvösségét, ha itt marad, vagy nem változtatja meg az élethelyzetét. Így, mint a köd a földre, úgy az ő lelkére is zavarodottság telepszik. Lelkileg nyugtalan lesz és kedvetlen. Nincs más gyógyszer, mint valakit gyorsan meglátogatni, minél

messzebbre menni, vagy alvásba menekülni.”.... Nézzük a többi hét bűnforrást! Hogyan működnek, és hogyan kell küzdeni ellenük?

Az első a mértéktelenség a fogyasztásban, az evés és az ivás kényszere.

A sivatagi atyák szerint (mennyire ismerték a lelkeket!) a problémáinkat tömjük be étellel és itallal. A lélek szétszórtságának és a kíváncsiságnak következményei a zsíros ételek. Nagyon egyszerű ellenszert javasolnak: tartsuk be az étkezési időket. Ne tömjük meg a gyomrunkat, és ne legyünk inyencék. Ilyen egyszerű és józan ajánlatuk van arra, miként lehet leküzdeni az evés vagy az ivás kényszerét.

A második ilyen bűnforrás vagy teher: a zabolátlanság a testiségben. A keresztény ember élete állandó szellemi harc a tisztaságért, az önmegtartóztatásért, a lustaság, tétlenség, kényszeres unalom elkerüléséért. Küzdelem azok ellen a démonok, gonosz erők, kényszerek és szokások ellen, amelyek ezt az egységet („Te bennem, én benned”) megtámadják, és szét akarják rombolni.

A zabolátlanság kényszere ellen azt ajánlják, gyakoroljuk magunkat naponta az elmélkedésben, hogy növekedjen az erőnk. De ezt a háborút csak Istennel lehetséges megnyerni. Természetesen ha elbukom, akkor nem tehetem őt felelőssé mindenért.

A sivatagi atyák nyomán Cassianus ezt mondja: „A nyugodt és visszahúzódó élet segít. Gyógyítani kell a szívet, hogy ne érje állandóan új benyomás.” Ha nem engeded meg, hogy állandóan újabb és újabb impulzusok érjenek

(például a filmekben keresztül), akkor eljuthatsz a lélek nyugalmaig, a belső biztonságig. A szemlélődésben tiszta látást kap a lélek, és nem fullad bele a vágyaiba. Amikor Jézus azt mondja, hogy „aki bűnös kíváncsisággal asszonyra néz, szívében már paráználkodott vele” (Mt 5,28), akkor nem a csúfolódó szemet ítéli el, hanem a már beteg szívet. Ilyenkor azt kell kérned Istentől, hogy „gyógyítsd és óvd meg a szívemet!”

A harmadik nagy kényszer a birtoklási vágy, a pénz utáni sóvárgás.

Ez a démon is kívülről tör ránk. A szív rendetlensége beengedi, és ha bensővé válik, akkor mindennél veszélyesebb lesz. Cassianus szerint: „Kipusztíthatatlan gyújtóanyag a lélekben. Minél több a pénz, annál több a gond, és annál nagyobb a pénz utáni sóvárgás. Ahol az arany fontos, ott burjánzik a hazugság, az esküszegés és a hűtlenség.” Ellenszernek azt ajánlja, hogy gyökerében győzzük le a bajt. Nemcsak az eredményét, hanem a hajlamot is, a gondviselésbe vetett bizalom és hit által. Senkin sem segít, ha nincs pénze, és ezzel esetleg még büszkélkedik is, közben pedig nagyon szeretné, hogy legyen. Ez még nem az a gyógyulás, ami után vágyakozunk.

A negyedik nagy kényszer a düh. Hatására a lélek minden érzékelőképessége megszűnik, mivel másokat teszünk felelőssé mindenért. Ennek sötétsége megvakít akkor is, ha közben mosolygunk. Cassianus szerint egyetlen igazságos düh van a keresztény emberben, ez pedig a saját bűneink fölött érzett harag. Ellenszere: ne tegyük függővé lelki haladásunkat

a többiektől. Nem az ő tökéletességüktől függ a mi erényünk, hanem a kitartásunktól, küzdelmüinktől. A harag kimondható – említettem már az átokszoltárokat –, de ne a másik fejére olvasd, hanem Istennel oszd meg! Egyedül az ő tökéletes szeretetének tüze égeti el a benned lévő dühöt. Mindenki más megsebződik tőle, egyedül Isten szeretete bírja ki. Nem fordítja ellened, hanem szeretetté formálja át önmagában és benned is. Mondd ki neki nyugodtan!

Az ötödik kényszer a rezignáció, a borúlátás, a depresszió. Ami érvényes a haragra, az érvényes a morgásra is. Amikor nem az történik, amit szerettünk volna, akkor a szomorúság beborítja egész életünket. Az atyák szerint kétféle szomorúság van: az egyik gyógyító, a másik pedig beteggé tesz. Amikor saját bűneink miatt vagyunk azok, és bűnbánatot tartunk, az gyógyító. Ilyenkor csak meg kell vallani: „Istenem, bocsáss meg! Köszönöm, hogy szeretsz. Köszönöm, hogy bennem élsz.” A bűnöd miatti szomorúság, ami bűnbánatra indít, nagyon gyógyító.

Amikor bünt követél el, akkor Isten, a Szentháromság Istene nem ment ki a szívedből. Ha tudtad volna, hogy ott van, és kapcsolatban maradtál volna vele, nem követted volna el. A gyógyító büntudat által, ami bűnbánatot eredményez, az ember megérti, hogy egyáltalán nem különb a másiknál, megbocsátó, irgalmas és alázatos lesz.

A hamis büntudat viszont beteggé tesz, mert nem Istenhez visz, hanem önsajnálatba és önbíráskodásba. Követelőző,

zsarnoki depresszió kíséri, ami aláássa az imaéletet is. Ennek következtében az ember kedvetlen, türelmetlen, kegyetlen, terméketlen és kétségbeesett lesz.

A hatodik bűnforrás az akédia, amiről részletesen volt szó.

A hetedik a dicsőségvágy, az emberek tetszésének keresése.

Általában nem tudatosul bennünk, hogy milyen hiúak vagyunk, és mennyire dolgozik bennünk a dicsőségvágy. Egyetlen tettünk sem lehet olyan önzetlen, hogy föl ne ébreszthetné a hiúságunkat. Nem tudunk olyan önzetlenül viselkedni, hogy abból ne lehetne dicsvágy. Cassianus szerint nagyon nyakas kényszer. Amikor legyőzzük, mindig keményebbé válik. A gonosz gyakran a saját fegyverével győzi le a Krisztus-követőt, aki nagyon törekszik az erényekre, és amikor sikerül neki, elbízta magát.

Ez nem azt jelenti, hogy ne harcolj, hanem azt, hogy egyedül Istené a dicsőség. Egyedül ő az, akiben győzhetsz. Azért tudsz harcolni, mert a Szentháromság benned él, és az ő ereje, az ő Szentleke van benned.

Nagyon egyszerű gyógyszert ajánl Cassianus. Ne az emberek tekintetétől függjünk! Mindent kerüljünk, ami érdekessé tesz bennünket mások szemében, és akkor nem kap teret a hiúság. Az Isten megbecstelenítése, amikor valamit, amit Isten miatt kell megtennünk (lásd erények), azért tesszük, hogy az embereknek tetszünk vele.

Az utolsó kényszer a góg, amikor másoknál többre tartjuk vagy leértékeljük magunkat.

A sivatagi atyák szerint a legveszélyesebb, a legkegyetlenebb vadállat, ami újra és újra támad. Ez eredményezi a Krisztus-követőben a legnagyobb bukást. Semmilyen testi szenvedés, szívbéli megrázkódtatás nem hoz igazi győzelmet a göggel szemben. Vele szemben Isten nélkül tehetetlenek vagyunk.

Ellenszere az alázat, amikor olyannak fogadjuk el és szeretjük magunkat, amilyenek vagyunk. Ez Isten felé hálában nyilvánul meg, az emberek felé pedig egyszerű szolgálatokban. Imában az alázatot, a bűnbánatot a hála által lehet megélni. „Istenem, bocsáss meg nekem!” és „Köszönöm, hogy itt vagy, köszönöm, hogy szeretsz.” A valóság az, hogy mindannyian bűnösök vagyunk, irgalomra szorulunk, és ezért gyakorolnunk kell a bűnbánatot és a hálát.

Minél közelebb kerülünk Istenhez, annál nagyobb lesz bennünk a világosság. Minél nagyobb lesz a világosság, annál inkább betölti a hála a szívünket, és őszinte bűnbánatot tudunk tartani. Ezek az öröm forrásai számunkra.

De nem elég az ima, meg kell nyilvánulnia tetteinkben is az alázatnak. Nem nagyszerű, rendkívüli cselekedetekben, hanem a hétköznapi felebaráti szolgálatban. A testvéreid iránti egyszerű, örömteli szolgálatokban.

Hogyan maradhatunk Istennel mély, személyes szeretetkapcsolatban? Az ima és a munka egysége által, ami megment bennünket a nyüzsgéstől, a hajszoiságtól, és meghozza a lélek nyugalma. Az önként vállalt szolgálatok és az ima gyakorlása által.

Az elmélkedés elején ezt énekeltük:
„**Most nem sietek, most nem rohanok, most nem tervezek, most nem akarok, most nem teszek semmit sem, csak engedem, hogy szeressen az Isten.**”

Adjuk át magunkat ennek a szeretetnek itt és most!

Olvas! Elmélkedj! Cselekedj!
(Ferenc pápa gondolatai alapján)

1.hét

1. vasárnap Iz 2,1-5; Zs 121; Róm 13,11-14; Mt 24,37-44

Eljön a sok nép, és ezt mondják: menjünk föl az Úr hegyére

Elkészítjük adventi koszorúkat, méltó helyre tesszük, imádkozunk

Mert mint Noé napjai, olyan lesz az Emberfiának eljövele is. Mert amint a vízözön előtti napokban csak ettek és ittak, nősültek és férjhez mentek, egészen addig a napig, amelyen Noé bement a bárkába, és nem is gondoltak rá, amíg el nem jött a vízözön és el nem ragadta mindnyájukat: így lesz az Emberfia eljövele is. Ha akkor ketten a szántóföldön lesznek, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják. S ha két asszony örül malommal, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják. Legyetek tehát éberek, mert nem tudjátok, mely napon jön el Uratok. Azt pedig értsétek meg, hogy ha tudná a házigazda, melyik örváltáskor jön a tolvaj, ébren volna és nem engedné betörni a házába. **Legyetek tehát ké-**

szen ti is, mert amelyik órában nem gondoltátok, eljön az Emberfia.

Dec.2. hétfő

Iz 4,2-6; Zs 121; Mt 8,5-11

Szeretném, ha elgondolkodnátok: hogyan lehetek szabad az ideiglenesség kultúrájától? Meg kell tanulnunk, hogy belső cellánk ajtaját bezárjuk – belülről!

Elkészítem az adventi tennivalók listáját, időbeosztásomat.

Amikor pedig bement Kafarnaumba, odajött hozzá egy százados és kérlelte őt: „Uram, a szolgám a házamban fekszik bénán, és rettenetesen kínlódik.’ Azt mondta neki: „Megyek és meggyógyítom.’ De a százados így válaszolt: „Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szóval mondd, és meggyógyul a szolgám. Mert én is hatalom alatt álló ember vagyok, beosztott katonák vannak alattam, és ha azt mondom az egyiknek: „Menj!”, elmegy, vagy a másiknak: „Gyere!”, odajön, a szolgámnak pedig: „Tedd ezt!”, megteszi.’ Ennek hallatára Jézus elcsodálkozott, és azt mondta követőinek: **„Bizony, mondom nektek: Izraelben nem találtam ekkora hitet senkinél.** Mondom nektek: Sokan érkeznek majd keletről és nyugatról, s letelepszenek Ábrahámmal és Izsákkal és Jákobbal a mennyek országában.

Dec.3. kedd

Xavéri Szt. Ferenc

Iz 11,1-10; Zs 71; Lk 10,21-24

A Szentlélek nyelve, az evangélium nyelve a közösség nyelve, amely arra

hív, hogy emelkedjünk felül az elzárkózáson és közömbösségen, a megosztásokon és szembenállásokon. Mindegyikünknek fel kell tennie a kérdést: engedem-e, hogy a Szentlélek vezessen, hogy az életem és hívő tanúságtétele az egységről és a közösségről szóljon?

Rendet teszek személyes környezetemben.

Abban az órában Jézus felujjongott a Szentlélekben, és így szólt: „Áldalak téged, Atyám, mennynek és földnek Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsek és okosak előtt, és feltártad a kicsinyek előtt. Igen, Atyám, így tetszett neked. Atyám mindent átadott nekem. Senki sem tudja, hogy ki a Fiú, csak az Atya; és azt sem, hogy ki az Atya, csak a Fiú, és akinek a Fiú ki akarja nyilatkoztatni.’ Majd külön a tanítványaihoz fordulva ezt mondta:

„Boldog a szem, amely látja, amit ti láttok. Mert mondom nektek: sok próféta és király kívánta látni, amit ti láttok, és nem látta, és hallani, amit ti hallotok, de nem hallotta.’

Dec.4.szerda

Iz 25,6-10a; Zs 22; Mt 15,29-37

Csak az Istennel való intenzív, hívő kapcsolat teszi lehetővé, hogy kilépjünk zárkózottságunkból, és bátran hirdessük az evangéliumot. Imádság nélkül a tevékenységünk üressé válik; igehirdetésünknek nincs lelke, ha a Szentlélek nem élteti. Legyünk imádkozó férfiak és nők, akik bátran tanúszkodnak az evangélium mellett!

Töreksem Istenem jelenlétében maradni.

Jézus ezután eltávozott onnan, és elment a Galileai tenger mellé. Fölment a hegyre és ott leült. Nagy tömeg jött oda hozzá, velük együtt sánták, vakok, nyomorékok, némák és sok másféle beteg. Letették őket a lábaihoz, ő pedig meggyógyította őket. A tömeg csodálkozott, amikor látta a némákat beszélni, a bénákat meggyógyulni, a sántákat járni, a vakokat látni, és magasztalták Izrael Istenét. Ezután Jézus magához hívta tanítványait és azt mondta nekik: „Sajnálom a tömeget, mert íme, már három napja velem vannak és nincs mit enniük.

Nem akarom őket étlen elbocsátani, nehogy ellankadjanak az úton.' A tanítványok ezt felelték neki: „Honnan lenne a pusztaságban annyi kenyereink, hogy jól tartsunk ekkora tömeget?' Jézus megkérdezte tőlük: „Hány kenyereitek van?' Azt felelték: „Hét, és

néhány apró halunk.' Erre megparancsolta a tömegnek, hogy telepedjék le a földre. Azután fogta a hét

kenyeret és a halakat, hálát adott, megszegte, és odaadta a tanítványoknak, a tanítványok pedig a tömegnek. Etek mindannyian, és jóllaktak. A megmaradt darabokat felszedték, hét tele kosárral.

Dec.5.csütörtök

Iz 26,1-6; Zs 117; Mt 7,21.24-27

Gondoljátok csak el: amikor elme-
gyünk, hogy meggyónjuk gyengesé-
geinket, bűneinket, bocsánatot kérünk
Jézustól, de egyben meg is újítjuk a
keresztség szentségét ezzel a bűn-
bocsánattal, és ez nagyon szép. Olyan,
mintha minden gyónás alkalmával
megünnepelnénk keresztségünket. Így
a gyónás nem egy kínzókamrában
történő esemény, hanem keresztségünk
ünneplése.

**Az Úr soha sem fárad bele, hogy
megbocsásson: soha!**

A bűnbánat nem érzés, hanem döntés.

Kitűzöm a szentgyónásom időpontját.

**Nem mindenki, aki azt mondja
nekem: „Uram, Uram!”, megy be a
mennyeek országába, csak az, aki
megteszi Atyám akaratát, aki a
mennyeben van.**

Mert mindenki, aki hallgatja ezeket a
szavaimat és követi azokat, hasonló az
okos emberhez, aki a házát sziklára
építette. Szakadt a zápor, jöttek a
folyamok, fűjtak a szelek és neki-
zúdultak a háznak. De az nem dőlt
össze, mert az alapjait sziklára rakták.
Mindaz pedig, aki hallgatja ezeket a
szavaimat, de nem cselekszi meg azo-
kat, hasonlít majd a balga emberhez,
aki a házát homokra építette. Szakadt a
zápor, jöttek a folyamok, fűjtak a
szelek és nekizúdultak a háznak. Az
összedőlt, és nagy lett a romlása.

Dec.6. péntek

Szt. Miklós

Iz 29,17-24; Zs 26; Mt 9,27-3

Mondjátok el mindig az igazságot a gyóntatónak. Ez az áttetszőség jót tesz, mert alázatossá tesz mindnyájunkat. Mondjátok el az igazságot anélkül, hogy bármit is eltitkolnátok, szépítés nélkül, mert Jézussal beszéltek a gyóntató személyében, és Jézus tudja az igazságot. Csak ő az, aki mindig megbocsát. És az Úr csak azt akarja, hogy mondj el a gyóntatónak mindent, amit ő már úgyis tud. Áttetszőség! Legyetek mindig áttetszőek a gyóntatóban jelenlevő Jézus előtt.

Ma különösen is törekszem az őszinteségre, szavaim, tetteim áttetszőségére, igazságára

Amikor Jézus továbbment onnan, két vak követte őt és így kiáltozott: „Könyörülj rajtunk, Dávid Fia!” Amint hazaérkezett, odamentek hozzá a vakok. Jézus megkérdezte tőlük: „Hiszitek, hogy meg tudom ezt tenni?” Azok ezt válaszolták neki: „Igen, Uram!” Erre ő megérintette a szemüket és így szólt: **„Legyen nektek hitetek szerint.”**

Ekkor megnyílt a szemük. Jézus pedig komolyan rájuk parancsolt: „Vigyázzatok, senki meg ne tudja!” De ők, mihelyt kimentek, szétvitték a híret azon az egész vidéken.

Dec.7.szombat

Szt. Ambrus

Iz 30,18-26; Zs 146; Mt 9,35 - 10,1.6-8

Egy nép jövője az időségekben és a gyermekekben rejlik. Annak a népnek, amely nem gondolja az időséket és a gyermekeket, nincs jövője, mert nincs emlékezete és nincs ígérete! Milyen gyakori, hogy mellőzik őket! Ma a

„használd és dobd el” kultúrája uralkodik. Ami tehát már nem kell, azt kidobjuk a szemébe, legyenek azok gyerekek, peremre szorultak és öregek, amint az álcázva gyakorolt eutanáziával.

Van mellőzött idős a családban? Enyhítek elhagyatottságán.

Jézus bejárta az összes várost és falut. Tanított a zsinagógáikban, hirdette az ország örömhírét, és meggyógyított minden betegséget és minden gyengeséget. Mikor a tömegeket látta, megesett rajtuk a szíve, mert elgyötörtek voltak és levertek, olyanok, mint a pásztor nélküli juhok. Erre így szólt tanítványaihoz: „Az aratni való sok, de a munkás kevés.

Kérjétek az aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába.’

Ezután magához hívta a tizenkét tanítványát. Hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és meggyógyítsanak minden betegséget és minden bajt. Menjetek inkább Izrael házának elveszett juhaihoz! Menjetek és hirdessétek: „Elközelgett a mennyek országa!” Gyógyítsatok betegeket, támasszatok föl halottakat, tisztítsatok meg leprásokat, üzzetek ki ördögöket! Ingyen kaptátok, ingyen adjátok!

2. hét

Dec.8.vasárnap

Iz 11,1-10; Zs 71; Róm 15,4-9; Mt 3,1-12

Tele lesz a föld az Úr ismeretével

Imádkozom a plébániaközösségéért, akikkel együtt készülünk karácsonyra. Azokban a napokban eljött Keresztelő

János, és hirdette Júdea pusztájában: „Térjetek meg, mert elközelgett a mennyek országa." Ő az, akiről Izajás próféta beszél:

„A pusztában kiáltónak szava: „Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit”.

Jánosnak teveszőrből volt az öltözete és bőrvő a csípője körül, az étele pedig sáska volt és vadméz. Akkor kiment hozzá Jeruzsálem, az egész Júdea és a Jordán egész környéke. Megkeresztelte őket a Jordán folyóban, és megvallották bűneiket. Amikor pedig látta, hogy a farizeusok és a szaddúceusok közül sokan jönnek, hogy felvegyék a keresztségét, ezt mondta nekik: „Viperák fajzata! Ki tanított titeket menekülni a jövendő haragtól? Teremjétek hát a megtérés méltó gyümölcsét. És ne gondoljátok, hogy azt mondhatjátok magatokban: „Ábrahám a mi atyánk". Mert mondom nektek, hogy ezekből a kövekből is képes az Isten fiaikat támasztani Ábrahámnak. A fejsze már a fák gyökerén van.

Minden fát ugyanis, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágnak és tűzre vetnek.

Én vízzel kereszteltek titeket a megtérésre, de aki utánam jön, erősebb nálam: a saruit sem vagyok méltó hordozni. Ő Szentlélekkel és tűzzel fog megkeresztelni titeket. Szórolapátja a kezében van már, és meg fogja tisztítani szérújét: összegyűjti búzáját a magtárba, a pelyvát pedig olthatatlan tűzzel elégeti."

Dec.9.hétfő

Szűz Mária Szeplőtelen fogantatása

Ter 3,9-15.20; Zs 97; Lk 1,26-38

Gondoljunk Máriára, aki „a szívében őrizte mindezeket az ígéket, és elgondolkodott rajtuk”.

Tanulnunk kell Máriától, el kell tanulnunk tőle igenjét, feltétlen készségét, amellyel befogadta életébe Isten Fiát, aki fogantatása pillanatában átformálta az életét.

A Szentlélek által vesz lakást bennünk az Atya és a Fiú: neki köszönhetően élünk Istenben és Istenből. De valóban Isten éltet bennünket? Mi mindennek adok elsőbbséget vele szemben?

Máriával együtt igent mondok az életre, amit Isten terem bennem. Részt veszek a templomi szentségimádáson.

Isten pedig a hatodik hónapban elküldte Gábriel angyalt Galilea városába, amelynek Názáret a neve, egy szűzhöz, aki el volt jegyezve egy férfival. A neve József volt, Dávid házából, a szűz neve meg Mária. Bement hozzá az angyal, és így szólt: „Üdvözlégy, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled." Őt zavarba ejtette ez a beszéd, és elgondolkodott, hogy miféle köszöntés ez. Az angyal pedig folytatta: „Ne félj, Mária! Kegyelmet találtál Istennél. Íme, méhedben fogansz és fiút szülsz, és Jézusnak fogod nevezni . Nagy lesz ő, a Magasságbeli Fiának fogják hívni; az Úr Isten neki adja Dávidnak, az ő atyjának trónját, és uralkodni fog Jákob házában mindörökké, és királyságának nem lesz vége". Mária erre megkérdezte az angyaltól: „Miképpen lesz ez, hiszen férfit nem ismerek?" Az angyal ezt felelte neki: „A Szentlélek

száll rád, és a Magasságbeli ereje megárnýékoz téged; azért a Szentet is, aki tóled születik, Isten Fiának fogják hívni. Íme, Erzsébet, a te rokonod is fiat fogant öregségében, és már a hatodik hónapban van, ő, akit magtalannak hívtak, **mert Istennél semmi sem lehetetlen**'. Mária erre így szólt: „Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint.' És eltávozott tőle az angyal.

Dec.10.kedd

Iz 40,1-11; Zs 95; Mt 18,12-14

Minden alkalommal, amikor szívünkben elítéljük testvérünket, sőt, ami még rosszabb, amikor erről másokkal is beszélünk, gyilkos keresztényekké válnunk. Nincsenek ártatlan pletykák. A nyelvünk, ahogyan Jakab apostol mondta, arra szolgál, hogy dicsőítsük Istent, de amikor arra használjuk, hogy rosszat mondjunk fívérünkről vagy nővérünkről, akkor megöljük Istent, megöljük Isten kép mását testvérünkben.

Vigyázok a nyelvemre, ügyelek, hogy ne ítéljek meg másokat. Dicsőítő imát mondok az Úrnak.

Mit gondoltok? Ha egy embernek száz juha van, és azok közül egy elkóborol, nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a hegyeken, nem megy-e el és nem keresi-e meg az eltévedtet? Amikor pedig megtalálja, bizony, mondom nektek: jobban örül annak, mint a kilencvenkilencnek, amely el sem vészett. Ugyanígy a ti Atyátok, aki a mennyekben van, nem akarja, hogy egy is elveszzen e kicsik közül.

Dec.11.szerda

Iz 40,25-31; Zs 102; Mt 11,28-30

A szentségek nem tünemények, nem rítusok, hanem Krisztus ereje; Jézus Krisztus van jelen a szentségekben. Amikor az eucharisziát ünnepeljük, az élő Jézus az, aki egyesít minket, aki közösséggé tesz bennünket, és ő készlet arra, hogy imádjuk az Atyát. Ugyanis a keresztség, a bér másás és az eucharisztia által mindegyikünk beletestesül Krisztusba és eggyé válik a hívók egész közösségével. Éppen ezért egyrészt az egyház hozza létre a szentségeket, másrészt a szentségek hozzák létre az egyházat.

Ma szentmisén veszek részt. Valami szolgálatot válllok.

Jöjjetek hozzám mind, akik fáradtak vagytok és terhet hordoztok, és én felüdítetek titeket.

Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok tőlem, mert én szelíd vagyok és alázatos szívű és nyugalmat találtak lelketeknek [Jer 6,16].

Mert az én igám édes és az én terhem könnyű.'

Dec.12.csütörtök

Iz 41,13-20; Zs 144,1-13; Mt 11,11-15

A karizmák különleges kegyelmek, amelyeket egyesek kapnak azért, hogy sokaknak szolgáljanak velük. Képességek, sugallatok, belső indítások, amelyek arra vannak rendelve, hogy a közösség szolgálatára bocsássák azokat. Valamennyien arra vagyunk hivatva, hogy tiszteljük a karizmákat magunkban is, másokban is, és úgy fogadjuk, mint hasznos késztetéseket arra,

hogy gyümölcsözően legyünk jelen és tevékenykedjünk az egyházban.

Mi az ajándék az én mostani élet-helyzetemben? Hogyan lehetek ajándék környezetem számára?

Bizony, mondom nektek: asszonyok szülőttei között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál. De aki a legkisebb a mennyek országában, az nagyobb önála. A mennyek országa Keresztelő János napjaitól mostanáig erőszakot szenved, és az erőszakosak ragadják el azt. Az összes próféta és a törvény Jánosig erről jövendölt; és ha el akarjátok őt fogadni: igen, ő Illés, aki eljön. Akinek van füle, hallja meg.

Dec.13.péntek

Szent Lúcia

Iz 48,17-19; Zs 1; Mt 11,16-19

A karizmák fontosak a keresztény közösség életében, de mindig csak esz-közök arra, hogy ez a közösség növekedjék a segítő és a felemelő szeretetben, amelyet Szent Pál a karizmák fölé állít (vö. 1Kor 13,1–13). A felemelő szeretet nélkül ugyanis a legfeltűnőbb ajándékok is hiábavalók. A felemelő szeretet nélkül az ajándékok és karizmák nem szolgálják az egyházat, mert ahol nincs felemelő szeretet, ott az üres teret az önzés tölti ki.

Ma lemondok valamiről, hogy növekedjék bennem Isten Országá.

Kihez is hasonlítsam ezt a nemzedéket? Hasonló a gyerekekhez, akik a piacon ülnek, kiáltanak a többieknek, és mondják: „Furulyáztunk nektek, de nem táncoltatok, siratót énekeltünk, de nem gyászoltatok.” Mert eljött János, nem evett és nem ivott, és azt mondták:

„Ördöge van!” Eljött az Emberfia, eszik és iszik, és azt mondják: „Íme, a falánk és borissza ember, a vámosok és bűnösök barátja!” De a bölcsesség igazolást nyert a tettei által.'

Dec.14.szombat

Keresztes Szt. János

Sir 48,1-4.9-11; Zs 79; Mt 17,10-13

Gyakran túlságosan szárazak, közömbösek, távolságtartók vagyunk, és a testvériesség helyett rosszkedvet, ridegséget, önzést árasztunk magunk körül. És rosszkedvvel, ridegséggel, önzéssel nem lehet gyarapítani az egyházat. Az egyház csak a Szentlélekből áradó felemelő szeretetből növekszik. Az Úr arra hív, hogy táruljunk ki a vele való közösségre a szentségekben, a karizmákban, a szolgáló szeretetben, hogy keresztény hivatásunkhoz méltóan tudjunk élni!

Részt veszek a plébániai lelkinapon. Felkészülök a hohnapi szentmisére.

Ezután a tanítványok megkérdezték tőle: „Miért mondják az írástudók, hogy Illésnek előbb el kell jönnie? Ő ezt felelte: „Illés valóban eljön, és helyreállít mindent, sőt, mondom nektek: Illés már eljött, s nem ismerték fel őt, hanem azt tették vele, amit csak akartak. Éppígy az Emberfia is szenvedni fog általuk.' Akkor megértették a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról beszélt nekik.

3.hét.

Dec.15.vasárnap Iz 35,1-6a.10; Zs 145;

Jak 5,7-10; Mt 11,2-11

Maga az Isten jön, és megszabadít minket

Türelmes, figyelmes és megértő leszek egész nap családomhoz. Anyagi segítséget adok a rászorulóknak javára.

Amikor János a börtönben Krisztus tetteiről hallott, elküldte hozzá tanítványait és megkérdezte tőle: „Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?” Jézus ezt válaszolta nekik: „MenjeteK, vigyétek hírvl Jánosnak, amit hallotok és láttok: A vakok látnak, a sánták járnak, a leprások megtisztulnak, a siketek hallanak, a halottak föltámadnak, a szegényeknek pedig hirdetik az evangéliumot . Boldog, aki nem botránkozik meg bennem.” Amikor azok elmentek, Jézus így kezdett beszélni Jánosról a tömegnek: „Miért mentetek ki, mit akartatok látni a pusztában? Széltől lengetett nádat? Vagy mit akartatok látni, amikor kimentetek? Finom ruhákba öltözött embert? Íme, akik finom ruhákat hordanak, a királyok házaiban laknak. Vagy mit akartatok látni, amikor kimentetek? Prófétát? Igen, mondom nektek: prófétánál is nagyobb. Ő az, akiről írva van: „Íme, elküldöm küldöttemet színed előtt, aki elkészíti előtted utadat.” Bizony, mondom nektek: asszonyok szülöttei között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál. De aki a legkisebb a mennyek országában, az nagyobb önála.

Dec.16.hétfő

Szám 24,2-7.15-17a; Zs 24; Mt 21,23-27

Az igazi öröm nem a dolgokból, nem birtoklásból születik. A találkozásból, a másokkal való kapcsolatból születik, abból az élményből, hogy elfogadottnak, megértettnek, szeretettnek érezzük

magunkat, és mi magunk is elfogadunk, megértünk, szeretünk másokat. És ezt nem pillanatnyi érdekből tesszük, hanem a másékért, mert a másik személy. Amikor Isten hív, azt mondja nekünk: „Fontos vagy nekem, szeretlek és számítok rád!” Jézus mindnyájunknak ezt mondja. Ebből születik az öröm! A mi örömünk titka: az, hogy tudjuk, Isten szeret minket.

Kérem a nyitottságot a mai nap találkozásaihoz.

Amikor bement a templomba és tanított, odajöttek hozzá a főpapok és a nép vénei. Megkérdezték tőle: „Milyen hatalommal teszed mindezt? És ki adta neked ezt a hatalmat?” Jézus így válaszolt nekik: „Kérdeznék tőletek én is egy dolgot. Ha megmondjátok nekem, én is megmondom nektek, milyen hatalommal teszem mindezt. János keresztsége honnan volt? A mennyből vagy az emberektől?” Azok így tanakodtak egymás közt: „Ha azt mondjuk: „a mennyből”, azt mondja majd nekünk: „Akkor miért nem hittetek neki?” Ha pedig azt mondjuk: „az emberektől”, félünk a néptől, mert mindnyájan prófétának tartják Jánost.’ Azt felelték tehát Jézusnak: „Nem tudjuk.’ Erre ő azt mondta nekik: „Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal teszem mindezt.’

Dec.17.kedd

Ter 49,2.8-10; Zs 71; Mt 1,1-17

Jó lenne, ha a családokban, baráti körben, plébániákon közösen imádkoznának a rózsafüzért, vagy valamelyik más imádságot Jézushoz és a Szűzanyához! A közös imádság jelentősen meg tudja

szilárdítani a családi életet és a barátságokat! Tanuljunk meg jobban a családban és családként imádkozni!

Jókedvvel végzem el a feladatomat, munkámat.

Jézus Krisztus nemzetségtáblája, aki Dávidnak, Ábrahám fiának a fia. Ábrahám nemzette Izsákot; Izsák nemzette Jákobot; Jákob pedig nemzette Júdát és ennek testvéreit; ..Az összes nemzedék tehát Ábrahámtól Dávidig tizennégy nemzedék; Dávidtól a Babilonba való áttelepítésig tizennégy nemzedék; és a Babilonba való áttelepítéstől Krisztusig tizennégy nemzedék.

Dec.18.szerda

Jer 23,5-8; Zs 71; Mt 1,18-24

Isten nem emberi szempontok szerint választ: Jézus születésének első tanúi, a pásztorok, egyszerű, alázatos emberek; a feltámadás első tanúi nők. Szépdolog ez. És ez egy kicsit a nők küldetése: az édesanyáké, a nőké! Tanúságot tenni gyermekeiknek, unokáiknak arról, hogy Jézus él, ő az Élő, a Feltámadott. Édesanyák és nők, végezték ezt a tanúságtételt!

Megdicsérem a környezetemben tapasztalt jó.

Jézus Krisztus születése pedig így történt: Anyja, Mária el volt jegyezve Józseffel. Mielőtt egybekeltek volna, kitudódott, hogy méhében fogant a Szentlélektől. József pedig, a férje, igaz ember lévén, nem akarta őt hírbe hozni, ezért elhatározta, hogy titokban bocsátja el őt. Amikor ezeket forgatta szívében, íme, az Úr angyala álmában megjelent neki és így szólt: „József,

Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert ami őbenne fogantatott, a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, és a Jézus nevet adod neki, mert ő szabadítja meg népét bűneitől. Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék az Úr szava, amit a próféta által mondott: „Íme, a szűz méhében fogant és fiút szül, és a nevét Emmánuelnek fogják hívni' [Iz 7,14]. Ez azt jelenti: **Velünk az Isten.** József pedig fölkelt álmából és úgy tett, amint

az Úr angyala megparancsolta neki. Magához vette feleségét.

Dec.19.csütörtök

Bír 13,2-7.24-25a; Zs 70; Lk 1,5-25

Isten előtt a szív számít: mennyire vagyunk nyitottak az ő számára, bízzunk-e benne úgy, mint a gyermekek. De ez elgondolkodtat arról is, hogy az egyházban és a hívő életben milyen különleges szerepe volt és van ma is a nőknek abban, hogy ajtót nyitunk az Úrnak, követjük őt, közvetítjük az ő

arcát, mert a hit szemének mindig szüksége van a szeretet egyszerű és mély látására. Az apostoloknak és a tanítványoknak fáradságába került, hogy higgyenek. A nőknek nem.

Kérés nélkül ajánlok fel segítséget.

Volt Heródesnek, Júdea királyának napjaiban egy Zakariás nevű pap, Ábia papi osztályából. Akkor megjelent neki az Úr angyala, és megállt a tömjénoltár jobb oldalán. Ennek láttára Zakariás zavarba jött, és félelem szállta meg őt. Az angyal ezt mondta neki: „Ne félj, Zakariás, mert meghallgatást nyert könyörgésed; feleséged, Erzsébet fiút szül neked, és a nevét Jánosnak fogod hívni. Örömed és vigasságod lesz ő, és sokan örülnek majd születésén. Mert nagy lesz az Úr előtt; bort és részegítő italt nem iszik, és már anyja méhétől fogva betelik Szentlélekkel. Izrael fiai közül sokakat fog Urukhoz, Istenükhöz téríteni. Illés szellemével és erejével fog előtte járni, hogy az atyák szívét a fiakhoz fordítsa a hitetleneket pedig az igazak okosságára, s így alkalmas népet készítsen az Úrnak.’ Ekkor Zakariás megkérdezte: „Hogyan győződjem meg erről? Hiszen én öreg vagyok, és a feleségem is előrehaladott már napjaiban.’ Az angyal ezt felelte neki: „Én Gábiel vagyok, aki az Isten színe előtt állok, és azért küldtek, hogy beszéljek veled, és ezt az örömhírt meghozzam neked. **De íme, megnémulsz, és nem tudsz beszélni addig a napig, amikor ezek megtörténnek, mivel nem hittél szavaimnak, amelyek a maguk idejében beteljesednek.’**

Ezalatt a nép várta Zakariást, és csodálkozott, hogy késik a templomban. Amikor pedig kijött, nem tudott szólni hozzájuk, és megértették, hogy látomást látott a templomban; ő pedig intett nekik és néma maradt. Amikor azután eltelték szolgálatának napjai, visszament a házába. E napok után Erzsébet, a felesége méhében fogant, s elrejtőzött öt hónapig, mondván: „Így cselekedett velem az Úr ezekben a napokban, amikor rám tekintett, hogy elvegye gyalázatomat az emberek előtt.’

Dec.20.péntek

Iz 7,10-14; Zs 23; Lk 1,26-38

A csendes mindennapokban Szent József, Máriával együtt figyelmét egy valakire koncentrált: Jézusra. Odaadóan és gyengéden szolgálták és óvták Isten értünk emberré lett Fiának növekedését, gondjuk volt mindenre, ami vele történt. Ahhoz, hogy meghallhassuk az Urat, meg kell tanulnunk szemlélni őt, felfogni állandó jelenlétét életünkben; meg kell tanulnunk megállni, hogy beszéljünk vele, hogy teret adjunk neki imádságainkban. Ma meglátogatom az Urat a templomban.

Részt veszek a plébániai munkában.

Isten pedig a hatodik hónapban elküldte Gábiel angyalt Galilea városába, amelynek Názáret a neve, egy szűzhöz, aki el volt jegyezve egy férfival. A neve József volt, Dávid házából, a szűz neve meg Mária. Bement hozzá az angyal, és így szólt: „Üdvözlégy, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled.’ Őt zavarba ejtette ez a beszéd, és elgondolkodott, hogy miféle

köszöntés ez. Az angyal pedig folytatta: „Ne félj, Mária! Kegyelmet találtál Istennél. Íme, méhedben fogansz és fiút szülsz, és Jézusnak fogod nevezni. Nagy lesz ő, a Magasságbeli Fiának fogják hívni; az Úr Isten neki adja Dávidnak, az ő atyjának trónját, és uralkodni fog Jákob házában mindörökké, és királyságának nem lesz vége'. Mária erre megkérdezte az angyaltól: „Miképpen lesz ez, hiszen férfit nem ismerek?' Az angyal ezt felelte neki: „A Szentlélek száll rád, és a Magasságbeli ereje megárnnyékoztéged; azért a Szentet is, aki tőled születik, Isten Fiának fogják hívni. Íme, Erzsébet, a te rokonod is fiat fogant öregségében, és már a hatodik hónapban van, ő, akit magtalanak hívtak, mert Istennél semmi sem lehetetlen'. Mária erre így szólt: „Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint.' És eltávozott tőle az angyal.

Dec.21.szombat.

Én 2,8-14 Zs 32 Lk 1,39-45

A mi hívő életünkben is fontos tudni és érezni, hogy Isten szeret minket, nem kell félnünk attól, hogy szeressük őt: a hit szájjal és szívvel, szóval és szeretettel tesz vallomást.

Apró meglepetéssel megkeresem azt, akinek senki sem ad ajándékot.

Mária pedig útra kelt azokban a napokban, és sietve elment a hegyek közé, Júda városába. Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. És történt, hogy amint Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, felujjongott méhedben a magzat, és Erzsébet elte-

Szentlélekkel. Hangosan felkiáltott: „Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse! De hogyan történhet velem az, hogy az én Uramnak anyja jön hozzám? Mert íme, amint fülemben felhangzott köszöntésed szava, felujjongott a magzat méhedben. És boldog vagy te, aki hittél, mert be fog teljesedni, amit az Úr mondott neked.'

4.hét

Dec.22.vasárnap

Iz 7,10-14; Zs 23; Róm 1,1-7; Mt 1,18-24

Íme a szűz méhében fogan, és fiút szül

Ma igyekszem jobban szeretni azt, akit nehéz.

Jézus Krisztus születése pedig így történt: Anyja, Mária el volt jegyezve Józseffel. Mielőtt egybekeltek volna, kitudódott, hogy méhében fogant a Szentlélektől. József pedig, a férje, igaz ember lévén, nem akarta őt hírbe hozni, ezért elhatározta, hogy titokban bocsátja el őt. Amikor ezeket forgatta szívében, íme, az Úr anyala álmában megjelent neki és így szólt: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert ami őbenne fogantatott, a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, és a Jézus nevet adod neki, mert ő szabadítja meg népét bűneitől. Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék az Úr szava, amit a próféta által mondott: „Íme, a szűz méhében fogan és fiút szül, és a nevét Emmánuelnek fogják hívni'. Ez azt jelenti: Velünk az Isten. József pedig fölkelte álmából és úgy tett, amint az Úr

angyala megparancsolta neki. Magához vette feleségét.

Dec.23. hétfő

Mal 3,1-4.23-24; Zs 24; Lk 1,57-66

Az evangéliumot hirdetni azt jelenti, hogy elsőként mi valósítjuk meg a kiengesztelődést, a megbocsátást, a békét, az egységet és szeretetet, amelyeket a Szentlélek ajándékoz nekünk.

Ma biztatok, dicsérek, hálás leszek.

Azután eljött az ideje, hogy Erzsébet szüljön; és fiút szült. Meghallották szomszédai és rokonai, hogy az Úr nagy irgalmasságot cselekedett vele, és örvendeztek vele együtt. Történt pedig, hogy a nyolcadik napon eljöttek körülmetélni a gyermeket, és apja nevééről Zakariásnak nevezték. De az anyja így szólt: „Semmiképpen sem, hanem Jánosnak fogják hívni.” Erre azt mondták: „De hiszen senki sincs a rokonságodban, akit így neveznének.” Intettek tehát apjának, hogyan akarja őt nevezni. Ő pedig íróta: „János a neve.” Mindnyájan elcsodálkoztak. Erre azonnal megnyílt a szája és a nyelve, megszólalt, és magasztalta az Istent. Félelem szállta meg összes szomszédjukat, s ezen dolgoknak elterjedt a híre Júdea egész hegyvidékén. Mindannyian, akik hallották, a szívükbe vésték ezt, és kérdezték: „Mi lesz ebből a gyermekből?” Mert az Úr keze volt vele.

Dec.24.kedd

2Sám 7,1-5.8b-11.16; Zs 88; Lk 1,67-79

Mária hite új fényt kap: Jézusra, Isten Fiára összpontosul, aki tőle testesült meg, benne teljeseznek be az egész üdvtörténet ígéretei. Mária hite Izrael hitének beteljesedése. Benne összpontosul annak a népnek az egész hitbeli zarándoklata, amely várta a megváltást. Ebben az értelemben Mária a hite előképe az Egyház számára, mivel középpontjában Krisztus, Isten végtelen szeretetének megtestesülése áll.

Jézusra figyelve segíték az ünnepi készülletben. Ő találkozni és befogadni akar az ünnepben – én pedig befogadni Őt. Apja pedig, Zakariás, betelt Szentlélekkel és így jövendölt: „Áldott az Úr, Izrael Istene, mert meglátogatta és megváltotta az ő népét. Az üdvösség szarvát támasztotta nekünk, Dávidnak, az ő szolgájának házában, amint megmondta szentjeinek ajkával, ősidőktől fogva prófétái által. Megmentett minket ellenségeinktől, és mindazok kezéből, akik gyűlölnék minket; hogy irgalmasságot cselekedjék atyáinkkal, és megemlékezzék az ő szent szövetségéről, az esküről, melyet Ábrahám atyánknak esküdött, hogy majd megadja nekünk, hogy ellenségeink kezéből megszabadulva, félelem nélkül szolgáljunk neki, szentségben és igazságban ölelte életünknek minden napján. Téged pedig, gyermek, a Magasságbeli prófétájának fognak hívni: mert az Úr színe előtt fogsz járni, hogy előkészítsd az ő útját, és népét az üdvösség ismeretére tanítsd, bűneik bocsánatára. Istenünk

mélységes irgalmából, amellyel meglátogatott minket a magasságból felkelő, hogy fényt hozzon azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában ülnek, s hogy lépteinket a békesség útjára igazítsa'

Dec.25.szerda

Jn.1.1-0

Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő volt kezdetben Istennél. Minden általa lett, és nála nélkül semmi sem lett, ami lett. Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben világít, de a sötétség azt föl nem fogta. Volt egy ember, akit Isten küldött, János volt a neve. Tanúskodni jött, hogy tanúskodjék a világosságról, s mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világosság, csak tanúságot kellett tennie a világosságról. Az igazi világosság, aki minden embert megvilágosít, a világba jött. A világban volt, a világ őáltala lett, de a világ nem ismerte fel őt. A tulajdonába jött, övéi azonban nem fogadták be. Mindazoknak azonban, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek; azoknak, akik hisznek az ő nevében, akik nem a vérből, sem a test ösztönéből, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek. Az Ige testté lett, és köztünk lakott, és mi láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttének dicsőségét, aki telve volt kegyelemmel és igazsággal. János tanúságot tesz róla, és hirdeti: „Ő az, akiről ezt mondtam: Aki utánam jön, megelőz engem, mert előbb volt, mint én.' Mi mindnyájan az ő teljességéből

merítettünk kegyelemből kegyelmet. Mert a törvényt Mózes által kaptuk, a kegyelem és az igazság pedig Jézus Krisztus által valósult meg. Istent soha senki nem látta: az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelén van, ő nyilatkoztatta ki.

Úrjövét:

Gyertyák fénye, adventi koszorú fényő illata, a roráték bensőséges várakozása, több csend, fahéj és narancs illat, növekvő világosság, remény. Rohanás, vásárlás, nagytakarítás, sütés.. adósság rekord...

Tényleg ennyire különbözik a hívők és hitetlenek karácsonya. (?) A különbség más: A keresztyén ember Valakit vár, a nem hívő valamit. Az ünnepet, az ajándékot, kicsit több szeretetet, együttléteket. Valakire várni személyességet jelent, valamire várni tárgyi előkészületeket. Én hogyan várom a karácsonyt? Valakire, Jézusra, szívem legbenső barátjára vágyom, Akit családom, barátaim, közösségem is vár? Vagy valamire készülök: egy szép ünnepre, ajándékozásra, akár pásztorjátékra? Ha valamire várok, a személy, a születendő barát, Jézus marad ki, Valaki hiányozni fog. Valódi Úrjövét legyen az adventi várakozásunk, karácsonyunk.

Ébredj ember mély álmodból!

Advent, roráte misék, csípős hajnalok. Hetente eggyel több gyertya ég a koszorún. A külsőségek a fényről, a

közeledő világosságról, a szeretetről vallanak. És a szívünk?

Csak a testünk ébred szokatlanul korán, a lelkünk pedig alszik? Tovább szövögetjük hétköznapi álmainkat, a munka, a siker, a karrier vágyát? Vagy advent lévén fantasztikus karácsonyi ajándékot tervezünk, s már azt is tudjuk, honnan.. Lehet, hogy meg vagyunk elégedve önmagunkkal: lám, felkeltünk a rorátéra, esetleg hetente többször is! Ez már valami, nem?

De valóban akarunk növekedni? Kilépní a megszokott, megkopott jóból? Akarunk friss levegőt engedni életünkbe, a Szentlélek fuvallatát, örömet? Sík Sándor így imádkozik egyik versében: „Ne engedj megállni az ostoba *van*-nál, s nem vágni többre kis mái magamnál?” Ebben az adventben kérjük az Urat, ajándékozzon meg minket szent nyugtalansággal, segítsen, hogy mindennap egy kicsit többre vágyódjunk, egy mosollyal, egy kéz-fogással, egy parányi szeretet gesztussal többre! S ha ez a várakozás mindannyiunk szívét kitágítja, karácsonyra lesz hely a megszülető Kised számára..

Adventi gyertyagyújtásra

Gyújtsd meg az első Adventi gyertyát, gyújtsd meg a szeretet lángot! Gyújtsd még szívedben is a szeretet lángját! Világíts be vele minden sötét zugot, és vidd el a szeretet fényét mindenkihez! Vidd el a családodhoz, a barátaidhoz, az ismerőseidhez, a munkatársaidhoz,

és mindenkihez, akivel csak találkozol! Sok koldusa van a szeretetnek, és ha másod nincsen, legalább egy mosolyt adj mindenkinek! Minden ember cipeli a maga keresztjét a sötét téli úton. Segíts, világíts neki! Nyisd meg a szemed, vedd észre a rászoruló! Nyisd meg a szíved, áraszd ki szereteted melegét! Segíts, ahol tudsz! Égjen a gyertyád, hogy bevilágítson mindent! Jön Jézus az élet, a feltámadás! Legyél szeretetének hírnöke Te is!

„Ajándékok, amelyek nem kerülnek pénzbe”

- egy jó szót szólni
- egy beteget felvidítani
- valakinek kezet nyújtani
- óvatosan csukni be az ajtót
- apróságoknak örülni
- mindenért hálásnak lenni
- jó tanácsot adni
- egy levél megírásával örömet szerezni
- apró túlzásokon nem rágódní
- jogos panaszt nem melegíteni fel újra
- nem tenni szóvá, ha a másik hibázik
- nem elutasításnak venni, ha háttérbe szorulunk
- levert hangulatot nem venni komolyan
- nem sértődní meg egy félresikerült szón
- megtalálni az elismerő, dicsérő szót a jóra
- együttérző szó a megalázottnak
- egy-egy tréfás szó a gyermekeknek
- becsületesen elismerní az elkövetett helytelenséget
- örülní a holnapi napnak
- bizonyos dolgokra aludni egyet
- mindenre rászánní a kellő időt és gondot
- és: mindenkihez szeretettel lenni.

Szállást keres a Szent Család

Ebben az adventi időszakban szeretettel hívjuk közösségeink tagjait, hogy látogassák meg egymást, imádkozzanak közösen, a régi szentcsalád járás hagyományát elevenítsük fel. Ime néhány példa: (A szentcsalád képét visszük)

A Szent Család alakjait, Józsefet, Máriát és Jézust idézzük most magunk elé. Nemcsak a múlton akarunk most elgondolkodni, hanem életpéldájuk, hivatásuk teljesítéséből mind jobban szeretnénk megérteni, felismerni saját feladatainkat. Segítségükkel, áldásukkal pedig szeretnénk minél hűségesebben teljesíteni, amit Isten vár tőlünk.

IMÁDKOZZUNK CSALÁDJAINKÉRT!

1. Ó Szent Család, vedd oltalmadba keresztény családjainkat és ápd meg bennük a családi élet erényeit! - Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Ó Szent Család, taníts meg Isten akaratát keresve megküzdeni nehézségeinkkel! - Kérünk ...

3. Ó Szent Család, növeld a keresztény házastársak hűségét, szeretetét és áldozatos lelkületét! - Kérünk ...

4. Ó Szent Család, segítsd ifjúságunkat, hogy tiszta szeretettel és komoly felelősségtudattal készüljön házastársi és szülői hivatására! - Kérünk...

5. Ó Szent Család, segítsd a nagyszülőket, hogy felismerjék és teljesíteni is tudják azt a nagy feladatot, ami gyermekeik és unokáik nevelésében még mindig rájuk vár! - Kérünk ...

IMÁDKOZZUNK AZ ÉDESAPÁKÉRT!

1. Istenünk, Szent Józseffel, a családapák védőszentjével könyörgünk hoz-

zád! - Kérünk...

2. Add meg Urunk, a keresztény édesapáknak azt a kegyelmet, hogy Szent József példája szerint áldozatos gondviselői legyenek családjuknak.

-Kérünk...

3. Tápláld Urunk az Édesapák munkaszeretetét, hogy könnyebbé váljon kötelességteljesítésük, és becsületes munkájuk eredményeképpen add meg a mindennapi kenyerünket! - Kérünk...

4. Növeld hitüket, hogy Szent József példája szerint apai tekintélyük Isten erejéből táplálkozzék és biztos támasz legyen gyermekeik fejlődésének! - Kérünk...

5. Adj Urunk az Édesapáknak gyengédséget, figyelmességet hitvestársuk iránt, hogy a mindennapi nehéz munkában se feledkezzenek meg kifejezett szeretetüket!

IMÁDKOZZUNK AZ ÉDESANYÁKÉRT!

1. Istenünk, Szűz Máriával, Égi Édesanyánkkal könyörgünk hozzád!

- Kérünk...

2. Add meg Urunk az Édesanyáknak az okosság kegyelmét, hogy gyermekeiknek az örök javak megbecsülésére példát adjanak, és a családban mindenki bátran hagyatkozhatson rájuk! - Kérünk

3. Add meg Urunk az Édesanyáknak a lelkierősség kegyelmét, hogy áldozatos lélekkel szolgálják házastársuk és gyermekeik földi és örök boldogságát!

- Kérünk...

4. Add meg Urunk az Édesanyáknak a türelem kegyelmét, hogy kedvüket ne veszítsék, ha nem látják munkájuk, áldozatuk eredményét! - Kérünk...

5.Add meg Urunk az Édesanyáknak az Isten- és ember-szeretet kegyelmét, hogy anyai és hitvestársi szeretetükkel példát adjanak és

boldogságot sugározzanak! - Kérünk...
IMÁDKOZZUNK GYERMEKEINKÉRT!

1.Jézusunk, aki magad is gyermekké lettél, hogy segíts rajtunk, hódítsd meg gyermekeink szívét és irányítsd őket Feléd! - Kérünk.

2.Add Urunk, hogy növekedjenek bölcsességben és kedvességben Isten és az emberek előtt! - Kérünk...

3.Óvd meg őket Urunk minden veszélytől, adj kitartást nekik a bűn elleni harcaikban, és légy velük akkor is, ha mi már nem vezethetjük őket! Kérünk...

4.Védd meg ifjúságunkat, gyermekeinket az istentelenség és erkölcstelenség romboló szellemétől! - Kérünk...

5.Segítség meg minket, hogy minden szükségeset meg tudjunk adni gyermekeinknek, és irántad hálás lelkületre neveljük őket a családi otthon melegével! - Kérünk...

Miatyaánk, Üdvölég, Dicsőség...

☞ Semmi sem rendezettebb, mint az, amit a szeretet rendez el, és semmi sem szabadabb, mint az, amit a szeretet köt össze.

Hírek

Rorate (hajnali misék) lesznek: kedden a Telepen, szerdán, csütörtökön a Nagytemplomban 6.30-kor. A szent mise után a gyerekeknek reggeli! Szerdánként Vasadon 17.00-kor, Monorierdőn 18.00-kor adventi szentmise.

-**Adventi gyertyagyújtások** a város főterén vasárnaponként 16.00-kor

-**Adventi lelkigyakorlat** dec.14-15.-én 18.00-kor. Vezeti Virágh József Pilisi plébános

-**Adventi hangverseny:** dec.15. 10.30 Nagytemplomban: a Forrás gyermekkórus. Dec.15. 17.00 Vasadon: Megyesi Schwartz Lúcia és a Cammerton együttes.

Dec. 22-én Monorierdő Őszirozsa nyugdíjas klub szivárvány kórus előadása 11.00

-**Élő Betlehemes** dec.21.-én 16.00

-**Pásztorjáték:** dec.24. 16.00 Nagytemplom, 18.30: Monorierdő, 21.30 telep, 25.-én 16.00 Vasad

Karácsonyi szentmisék

Nagytemplom:24.-én 24.00

25.-én 9.30, 18.00

26.-án 9.30

Telep: 24.én 22.00, 25, 26-án 8.00

Monorierdő: 24.-én 19.00, 25, 26.-án 11.00

Vasad: 24.-én 24.00, 25.-én 16.00

Év végi hálaadás: 31.-én 17.00 Telep, 18.00 Nagytemplom, 23.30: szentségimádás.